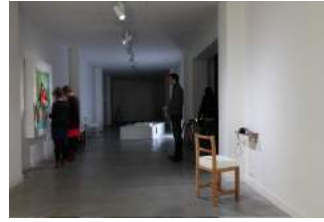

Pieter Van Bogaert

Blijven Kijken

Ce qui nous regarde
Dropouts

Reader

***

Dit werk heeft veel, zoniet alles, te maken met vertellen en vertalen. Het zet de ene realiteit om in een andere. Het doet dat door te vertellen met woorden, door te vertalen naar beelden, door om te zetten in geluid. En zoals bij elke vertelling, bij elke vertaling, worden sommige dingen uitvergroot en verschijnen andere in miniatuur. Diep in dit boek, in deze doos, zit een kleiner boekje. Ik heb er het loepje bij nodig om het te bekijken. Ik zet de koptelefoon op, neem het boekje in de hand en druk play. Ik hoor verloren geluiden, omgevingsgeluid: brandend hout, stromend water, ruisende bomen. Elk van die geluiden maakt een overgang, het toont een grens. Grenzen van het hoorbare, grenzen van het zichtbare. De loop maakt het tastbaar. Veldopnames, dat is het sonoor

equivalent van de snapshot. De beelden in het boekje zijn het equivalent van veldopnames. Veldbeelden. Verloren beelden, omgevingsbeelden. De loop toont het raster van het gedrukte beeld. Het klinkt als de ruis in het geluid. De loop toont details in de opgenomen realiteit, maar meteen ook de techniek van de weergave. Die weergave dat is een vertaling. Het spel tussen beeld en geluid is dat ook. De twee versterken elkaar, ze verduidelijken elkaar. Ik hoor details in de ruis van het geluid, terwijl ik zoek naar details in het raster van het beeld. Als het boekje uit is en het geluid doorloopt, sluit ik de ogen om beter te zien.

***

